

Με τον Νίκο Χιδίρογλου
twitter: @NikosHidiroglou

Να μην πέσουμε στην παγίδα του λαϊκισμού

Στην πολιτική κρίνεσαι στα δύσκολα. Ή για να είμαι ακριβής, στα πολύ δύσκολα. Όταν η μπόρα παρασέρνει τα πάντα στο πέρασμά της, όταν βρίσκεσαι στη γωνία αποκλεισμένος, όταν ελάχιστοι δεν καταλαβαίνουν τι κάνεις ή ποιο είναι το διακύβευμα. Παρακολουθώ εδώ και μέρες τις διαδικασίες και βλέπω πολλούς εργάτες, διότι υπάρχουν και αυτοί, να εργάζονται σκληρά, να προσπαθούν να διορθώσουν σφάλματα και να αποκαταστήσουν αδικίες. Μόνοι τους. Την ίδια ώρα, πολλοί που αγωνίζονται, βλέπουν την ανάδειξη των μετρίων ή και των "σκουπιδιών", τους ανθρώπους της επικοινωνίας να βάζουν σκοπό τους να δημιουργήσουν τετελεσμένα.

Δεν ξέρω ποια θα είναι η διαδρομή στο μέλλον ανθρώπων που αγωνίζονται για την πατρίδα τους, έναντι του ανακυκλωμένου πολιτικού προσωπικού, έναντι μετρίων, έναντι καρεκλοκεντάύρων, έναντι "σκουπιδιών". Και όταν μιλάω για "ανακυκλωμένο", μιλάω για αυτό που καμιά φορά, όταν δεν το βολεύουν οι καταστάσεις, ελλοχεύει σε μικρά μαγαζιά, προκειμένου να βρει την κατάλληλη "ευκαιρία", είτε αυτή σημαίνει αμοραλιστική συνεργασία με τον απόλυτο ιδεολογικό εχθρό, είτε επιστροφή στο "κέντρο". Ό,τι κάτεσι, ό,τι βιολέψει την τελευταία στιγ-

μή. Οποτουνισμός. Άλλα, αυτός είναι εγγενές στοιχείο της πολιτικής.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΛΑΪΚΙΣΜΟ

Κοιτά γύρω μου και παίρω κουράγιο από αυτούς που παρέκαμψαν το "θεματάκι" της προσωπικής τους επιτυχίας και παλεύουν για αρχές και αξίες. Τους αστυνομικούς, πυροσβέστες και λιμενικούς των 800 ευρώ, τους αγρότες, τα άνεργα παιδιά με τα τόσα προσόντα και τα εκπληκτικά πολλές φορές βιογραφικά σημειώματα, που εξακολουθούν να ελπίζουν και δεν αφήνουν την απογοήτευση και τη μιζέρια που κάποιοι αναπαράγουν, να τα συμπαρασύρει. Από όλους όσοι σε πόστα με μεγάλες ευθύνες, δεν ππούνται από τις λαϊκιστικές επιθέσεις εις βάρος τους και συνεχίζουν, θεωρώντας πώς στο τέλος θα δικαιωθούν. Διότι, αν εργαστείς καλά, πρώτον θα έχεις ήσυχη τη συνείδησή σου και στο τέλος, κάποιοι θα αναγνωρίσουν τη συνεισφορά σου.

Η δημοσιογραφία είναι ένα καλό μετερίζι. Για να επισημαίνουμε τα κακώς κείμενα, να προσπαθούμε να τα διορθώσουμε, να λειτουργούμε υπέρ των εθνικών & λαϊκών συμφερόντων, να ελέγχουμε την εξουσία. Άλλα, προσοχή: όταν λέμε εξουσία, εννοούμε όλα τα κατεστημένα, όλους αυτούς που με διάφορους τρόπους ταλανίζουν τη ζωή μας, αποτελούν τροχοπέδη στην ανά-

πτυξη του τόπου, καταδυναστεύουν με χύλους δύο τρόπους τον τόπο και ανακυκλώνουν τη μιζέρια. Αυτό ήταν στον τόπο επί χρόνια, η πραγματική εξουσία. Ο λόγος για όλους όσοι δεν άφησαν να γίνει τίποτα καλό στον τόπο ή να προχωρήσει καμία μεταρρύθμιση.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Η πραγματική εξουσία σε αυτόν τόπο, κατέστειλε τις δημιουργικές δυνάμεις του τόπου επί δεκαετίες. Τις φορολογιούσε για να πληρώνει παχυλές μισθοδοσίες σε αυτούς που έστηναν γραφειοκρατικά πλέγματα - τείχη έναντι αυτών που αγωνίζονταν για να δημιουργήσουν πλούτο για όλους. Την ίδια ώρα, άφηνε τα συμφέροντα να λειτουργούν συγκεντρωτικά, να μονοπλούν και να καταπίνουν τους πάντες. Έτσι, όταν έσπασε η κρίση, αντί άμυνας οι ψηφιοφόροι προέταξαν τον... ΓΑΠ, ο οποίος άνοιξε τον ασκό του Αιόλου και η οικονομία δεν μπόρεσε αρχικά να απορροφήσει τον κραδασμό. Η χώρα, με τις - "αντιμνηνοιακές" κατά τα άλλα, αν και πληρώνονται από λεφτά των μνημονίων - συντεχνίες του Δημοσίου να "αγωνίζονται" για να διατηρήσουν τα κεκτημένα τους, χωρίς να αναλογίζονται ότι δεν μπορούν 1.500.000 άνεργοι και περισσότεροι ακόμα συνταξιούχοι με τη φορολογία τους να καλύπτουν την "επιδοματική" πολιτική των κυβερνήσεων του παρελ-

θόντος, έφτασε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Η υπόθεση, φαίνεται ότι δεν έβαλε μυαλό σε κάποιους. Ακόμα, υπάρχει κόσμος που έχει την απαίτηση να "χρηματοδοτείται" από τον φορολογούμενο. Και γυρίζει και λέει γενικόλογα, όταν ερωτάται σχετικά, "να πληρώσουν οι πλούσιοι", χωρίς να προσδιορίζουν ποιοι θεωρούνται κατ' αυτούς "πλούσιοι". Να και μια "ταξική" συνείδηση στο προσκήνιο! Θα έλεγε κανείς ότι κάποιοι θέλουν να μετατρέψουν τη χώρα μας σε Βενεζουέλα, καθιστώντας την πολιτική μας σκηνή τριτοκοσμική. Όμως, επαναλαμβάνω την πεποιθησή μου πως στην πολιτική κρίνεσαι στα δύσκολα. Και το πολύ δύσκολο αυτή την εποχή, είναι κάποιος να παραμείνει νηφάλιος και να μην πέσει στην παγίδα του λαϊκισμού.

